

המלאכים הגיעו

שמעה וסיפרה: ח' לוריא

א.

יום חמישי אחר הצהריים. בבית משפחת רובינשטיין מורגשת התכונה, רבה היא מבכל ערב שבת: הן השבת היא "שבת חתן" של הבן הגדול!

הבנות, בין ניקיון הרצפה לשטיפת הכלים וסידור החדרים ושאר עבודות של ערב שבת, הגניבנו מידי פעם מבטים משתוקקים אל הבגדים התלויים בארון, הבגדים החדשים של החתונה, שאותם ילבשו בעזרת ה' כבר השבת. את השמלות תפרה להן אמא מבדים שנקנו בפרוטות ועוצבו בידי האמן שלה לשמלות לתפארת. גם הקטנים יותר התהלכו נרגשים בבית וערכו אימונים לקראת החתונה. הם לא ידעו בדיוק מה יהיה תפקידם שם – הן זו להם חתונה ראשונה במשפחה, ובחתונות אחרות כמעט ולא נכחו, אך זה לא הפריע להם לתכנן כיצד יסתובבו בין המוזמנים ויקבלו בגאווה את ברכות ה"מזל טוב", וכיצד ירקדו במרכז המעגל, כיאה לבעלי השמחה.

ומה עשתה האם, גברת רובינשטיין? היא היתה אמורה להכין כעת את הקוגל, קוגל ירושלמי – אותה פשטידת אטריות מושחמות המדיפה ריח ניחוח מגרה; קוגל שיספיק לכל האורחים הרבים שיגיעו בעזרת ה' לאחל להם "מזל טוב" בשבת אחרי התפילה.

שכנה נחמדה הגיעה לסייע לה בהכנת הקוגל, שהרי, לאם החתן יש הרבה עבודה ביום חמישי שכזה, והכנת הקוגל, אם יש מי שיכול לעזור בה – מה טוב.

הרב רובינשטיין ישב ולמד. תמיד הוא לומד בשעה זו בבית הכנסת, הפעם ישב עם הגמרא הפתוחה בחדר, וקולו הערב נשמע בכל הדירה הקטנה. גם לו יש חלק בהכנת הקוגל: עליו להדליק את הפרימוס – עבודה קשה, המצריכה זהירות רבה – כדי שיוכלו לבשל את האטריות. ולאחר שהקוגל יהיה מונח בסירים, ישא אותם אל המאפיה, שם יאָפֶה היטב עד שישחים ויהא מוכן לאכילה.

עמדה איפוא השכנה במטבח הקטן והמתינה שגברת רובינשטיין תגיש לה את המצרכים הנחוצים. יש צורך באטריות, בביצים, בשמן ובעוד מוצרים. אבל הגברת רובינשטיין מסמנת בידה "רק רגע". ודאי, היא עסוקה, עליה להכין עוד הרבה דברים מלבד הקוגל, הרי לשם כך בדיוק הגיעה השכנה – כדי לחסוך בזמן. ובכל זאת, ההמתנה החלה להתארך, וגם הבנות הגדולות החלו לתהות מתי תתחיל הכנת הקוגל סוף סוף.

ב.

היחידים שהבינו וידעו מה פשר ההמתנה המתארכת היו בעלי הבית. הרב רובינשטיין, עת ישב ולמד בקול ניגון, המתין וציפה לראות מה יקרה. וגברת רובינשטיין – שהשתדלה להראות עסוקה עד מאד – גם היא ציפתה.

רק שניהם ידעו, כי בבית אין פרוטה. להכנת הקוגל נדרשו מצרכים, שעלותם – כפי שחישבה עקרת הבית – מגיעה לעשרים וחמש לירות. עשרים וחמש לירות הן סכום גדול, ובבית אין גרוש. משום כך לא יכלה גברת רובינשטיין לקנות מצרכים, ולכן לא הורתה לשכנה להתחיל בהכנות. כי באין אטריות וביצים – כיצד יכינו קוגל? ובאין כסף – כיצד יהיו אטריות וביצים בבית?

ולבני הזוג רובינשטיין אמונה חזקה וביטחון עצום בריבוננו-של-עולם. אם צריך קוגל, ואם צריך אטריות וביצים ושמן ושאר מצרכים, ובבית אין כסף – הרי שהקדוש-ברוך-הוא ישלח את הכסף. ואם הכסף עדיין לא הגיע – צריך פשוט לחכות.

לקחת הלוואה? זאת לא חשבו בני הזוג לעשות בשום אופן. הרי, אם לוקחים הלוואה – צריך אחר כך להחזיר אותה, והם מכירים היטב את מצבם הכלכלי ויודעים הם בוודאות, שאין להם מנין להחזיר את ההלוואה, אפילו לא הלוואה של עשרים וחמש לירות. כל הוצאות החתונה חושבו בדקדקנות, ורק כסף שהיה להם – הוציאו. עיקרון חשוב עמד מול עיניהם: "הלווה ואינו משלם... שנאמר לווה רשע ולא ישלם" – אין הם רוצים לנהוג חלילה כרשעים, ואם יודעים הם שאין להם מנין להשיב – לא ילוו בשום אופן. נותר להם, אם כן, רק להמתין לישועת ה'. וזה מה שהם עשו: חיכו.

השכנה במטבח החלה להרגיש קצת לא נעים. סתם כך לעמוד במטבח לא לה ולנעוץ עיניים בקירות... יש לה הרבה עבודה בביתה שלה, יום חמישי הוא יום עמוס. היא רצתה לעזור, אז למה נותנים לה לחכות?

תרעומת קלה עלתה בלב השכנה כלפי בעלת הבית. אם ידעה שתהיה עסוקה עד כדי כך שלא יהיה לה זמן להתפנות להכנת הקוגל – מדוע קבלה את הצעת העזרה שלה בשמחה, ולא אמרה לה לבוא יותר מאוחר? עד מתי תמתין כך בחוסר מעש?

גברת רובינשטיין נכנסת למטבח, ידיעה עמוסות ורגליה ממהרות וכולה פעלתנות. כן, יש לה הרבה מה לעשות, אבל בעיקר היא צריכה לעשות הרבה "רוח", כדי שהשכנה לא תפגע. אם תראה השכנה את בעלת הבית יושבת ומחכה – תעלב מאד שקראו לה כדי לבזבז את הזמן. אם בעלת הבית פשוט עסוקה ועדיין לא התפנתה אליה – זה כבר יותר מובן.

ובכל זאת, סבלנותה של השכנה הולכת ופוקעת!

וגברת רובינשטיין? היא מחכה. הרי הריבוננו-של-עולם יודע שהיא צריכה להכין קוגל, והוא יודע שאין לה כסף, אז אבא הרחום ישלח לה כבר את כל מה שנחוץ, אין מה לדאוג.

ג.

והנה, נשמעות דפיקות על הדלת. אחת הבנות ממהרת לפתוח, ואל הבית נכנסת נערה לא מוכרת.

היא מתקרבת אל המטבח ופונה אל גברת רובינשטיין: "ודאי את צריכה כמה לירות, אתם בערב חתונה, יש פה סכום בשבילכם".

מי היא? מנין באה? כיצד ידעה שהם זקוקים לכסף?

לימים התברר, שהיתה זו בתו של אחד מידידי המחוננים. באותו זמן לא הכיר אותה איש מבני משפחת רובינשטיין.

הנערה יצאה מן הבית, מלווה בתודות נרגשות, וגברת רובינשטיין נפנתה לספור את הכסף. היו שם עשרים וחמש לירות בדיוק! הקדוש-ברוך-הוא שלח לה את מבוקשה.

למען האמת, גברת רובינשטיין לא ראתה בכך משהו מיוחד. הרי לזה ציפתה כל הזמן, רק לכסף הזה חיכתה. היא ידעה שהקדוש-ברוך-הוא ישלח לה את הכסף. היא רק לא ידעה מתי בדיוק ובאיזו צורה. כעת הכסף כבר בידה, ואפשר להתחיל בהכנות.

היא קראה לבנותיה ובקשה מהן לקנות בזריזות את המצרכים הדרושים, ורק אז החלו הללו להבין מה התחולל מול עיניהן. הן כלל לא שיערו שאין בבית מצרכים, ושאין כסף לקניית המצרכים...

הרב רובינשטיין ניגש סוף סוף להדליק את הפרימוס, והגברת רובינשטיין הגישה לשכנה את הסיר והקלחת, הצלחות והתְּרָוּד. עוד מעט, בעזרת ה', יהיה קוגל לאורחים של שבת.

והשכנה, עד לכל ההתרחשות, הבינה גם היא למפרע מה היה פשרה של ההמתנה, ואחוזת התרגשות הכריזה: "את חיכית למלאכים, והם הגיעו!"

לפני קריאת הסיפור :

כידוע, חתונה כרוכה בהוצאות רבות. מהן? _____

_____

איזה כיבוד מקובל להגיש לאורחים שבאים לאחל "מזל טוב" בשבת שלפני החתונה? _____

_____

קראו את קטע א'.

מה קנו בני משפחת רובינשטיין לחתונה? _____

נסו לשער מה עוד קנו? _____

איזה כיבוד תגיש גבי רובינשטיין לאורחים שיבואו בשבת אחרי התפילה? _____

אנו רגילות שאת הקוגל לשבת שלפני החתונה מזמינים מקיטרינג.

לפני שני דורות היו מכינים אותו בבית.

במה כרוכה הכנת הקוגל? מצרכים: _____

_____ הכנה: _____

מסקנה : משפחת רובינשטיין

קראו את קטע ב'.

מדוע התמהמהה גברת רובינשטיין ולא נגשה להכין את הקוגל? _____

מדוע לא לוו כסף לשם כך? _____

מה עשו, אם כן, בני הזוג? _____

מסקנה : הרב רובינשטיין ואשתו היו

האם היו לגברת רובינשטיין הרבה עיסוקים חשובים באותו זמן? _____

מדוע השתדלה להראות עסוקה? _____

מסקנה : **גברת רובינשטיין**

קראו את קטע ג'.

באיזה אופן הגיע סכום הכסף הנחוץ? _____

_____

האם גברת רובינשטיין הופתעה? _____

החזון איש בספרו **"אמונה ובטחון"** אומר, שלבעלי האמונה יש רוח הקודש, והם יודעים בברור שה' יעזור להם, ולכן אינם מופתעים כאשר העזרה משמים מגיעה.

הסברי מילים :

בתחילת קטע ב' כתוב : "25 לירות הן סכום גדול, ובבית אין גרוש" - מהו גרוש? _____

_____

בקטע א' : "עליו להדליק את הפרימוס – עבודה קשה, המצריכה זהירות רבה" -

מהו פרימוס? _____

בסוף קטע ג' מוזכרים כלי המטבח הבאים. הסבירי מהם ומה תפקידם!

קלחת - _____

תרוד - _____

בסוף קטע ג' כתוב : "והשכנה, עד לכל ההתרחשות, הבינה גם היא למפרע" -

מה פירוש המילה "למפרע"? _____